

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ЯК БАЗА ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ ЕФЕКТИВНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

ДРОБ'ЯЗКО В.В. , СТУДЕНТКА
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. В.В. ДОКУЧАЄВА*

Бухгалтерська (фінансова) звітність підприємства слугує основним джерелом інформації про його фінансово-господарську діяльність. Всебічне і ретельне вивчення звітності вказує на причини досягнутих успіхів та недоліки у роботі підприємства й допомагає знайти шляхи вдосконалення його діяльності.

Відповідно до НП(с)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» затвердженого наказом Мініфіну України від 07.02.2013 р. №73, використовуються наступні форми фінансової звітності: Баланс (звіт про фінансовий стан); Звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід); Звіт про рух грошових коштів; Звіт про власний капітал; Примітки до фінансової звітності [1].

Річна бухгалтерська звітність надає уявлення про фінансово-господарську діяльність підприємства і є точкою відліку для складання річного фінансового плану. Трансформація бухгалтерської звітності в фінансову звітність відбувається в результаті проведення коригувань у бухгалтерської звітності, відповідно до цілей фінансового аналізу підприємства.

Прозорість, правильність та достовірність інформації, яка розкривається у формах фінансової звітності, сприяє правильному прийняттю управлінських рішень та складання прогнозу на майбутній період діяльності підприємства.

Основне завдання звітності полягає в задоволенні інтересів потенційних користувачів інформації, яка розкривається в бухгалтерській звітності. Дане завдання має лежати в концептуальній основі послідовності та узгодженості прийнятих стандартів відповідно до загальноприйнятої системи цілей та термінології.

* Науковий керівник – Ковальова О.В., к.е.н., доцент

Фінансовий аналіз підприємства може: використовуватися для виявлення управлінських проблем його виробничо-господарської діяльності; використовуватися для прийняття напрямків інвестування капіталу; виступати інструментом прогнозування окремих показників діяльності підприємства.

Основними завданнями проведення аналізу фінансової звітності є: оцінка структури майна і джерел його формування;

оцінка збалансованості матеріальних і фінансових ресурсів; оцінка структури та руху власних і позикових коштів; оцінка використання коштів; факторний аналіз діяльності організації та ефективності використання активів; контроль над рухом фінансових потоків.

Аналіз фінансової звітності – це інструмент управління організацією, за допомогою якого виявляються основні проблеми управління фінансово-господарської діяльності підприємства в цілі вибору напрямків інвестування капіталу і прогнозування окремих показників діяльності. Фінансова звітність – це ланка, яка зв'язує підприємство з суб'єктами сучасних ринкових відносин. Неповне розкриття інформації в бухгалтерській (фінансової) звітності може стати серйозним недоліком і перешкодою для розвитку діяльності підприємства, тобто в прогнозуванні залучення додаткових фінансових коштів для розширення його діяльності. Достовірність результатів аналізу залежить, перш за все, від достовірності інформації в звітності, чим детальніше розкрита інформація в звітності, тим найбільш повно буде проведено аналіз.

Кількість потенційних користувачів інформації бухгалтерської звітності організації постійно змінюється. Це, в першу чергу, залежить від конкретних економічних умов, незважаючи на те, що інтереси до інформації звітності організації завжди постійні. Стан бухгалтерського обліку організації, головним чином, залежить від рівня організації управлінського обліку, оскільки будь-якого роду внутрішня звітність необхідна для вирішення управлінських завдань та прийняття управлінських рішень. Така документація є базою формування звітності, яка, в свою чергу, буде базою аналізу фінансово-господарської діяльності підприємства.

Основними принципами визнання фінансової звітності користувачами як джерела для проведення фінансового аналізу є: обачність, повне висвітлення, автономність, послідовність, безперервність, нарахування та відповідність доходів та витрат,

превалювання сутності над формою, істотна (фактична) собівартість, єдиний грошовий вимірник, періодичність [2].

При розкритті інформації в фінансовій звітності, дані принципи повинні бути враховані. Дотримання всіх цих вимог, сприяє визнання звітності як основного джерела проведення фінансового аналізу підприємства.

Отже, здійснення фінансового аналізу є одним з ключових умов успішного, тривалого та стійкого функціонування підприємства.

Література.

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України 07.02.2013 № 73. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>

2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999р. № 996–XIV. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>.

3. Хомин П.Я. Формування звітності в підсистемах управлінського, фінансового й податкового обліку: монографія. Тернопіль: Економічна думка, 2004. 350 с.

4. Друри К. Управленческий и производственный учет. Учебник [Текст]: Перевод. с. англ. / Друри К. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. – 1071 с.

5. Гангал А.С. Аналітичні можливості звітності підприємств в управлінні їх конкурентоспроможністю на основі екологічних показників / А.С. Гангал, О.В. Зибарева // Держава та регіони. – 2016. – № 2. – С. 3–11.

ВОПРОСЫ ПЛАНИРОВАНИЯ СНИЖЕНИЯ СЕБЕСТОИМОСТИ ПРОДУКЦИИ

*ЕГОРОВА А.А. *, СТУДЕНТ*

ХАРЬКОВСКИЙ ТОРГОВО-ЭКОНОМИЧЕСКИЙ КОЛЛЕДЖ КНТЭУ

Снижение себестоимости продукции является важнейшим источником накопления и средством улучшения работы предприятия. Задача планирования себестоимости заключается не только в расчете себестоимости всей продукции предприятия, но и в определении уровня ее снижения по сравнению с базисным периодом.

В условиях многономенклатурного производства основным методом планирования себестоимости продукции является

* *Научный руководитель – Непфан А.В., к.э.н., доцент*